

GENTRY

La ciutat en venda

Col·lectiu MosMaiorum

ÍNDEX

- 03** Sinopsi
- 04** Mos Maiorum
- 05** Espectacle
- 06** Espai i públic
- 07** Material audiovisual
- 09** Fitxa artística
- 10** Currículums
- 12** Premsa i crítiques
- 13** Contacte

Sinopsi

Gentry, La ciutat en venda és un espectacle de teatre documental sobre el fenomen de la gentrificació.

La gentrificació, aquell procés pel qual els habitants originals d'un barri acaben sent expulsats a causa de la revalorització de la zona, explicat a partir d'un conjunt de testimonis reals reproduïts en escena amb la màxima fidelitat. Fa uns anys, poques persones sabien què significava el terme gentrificació, un neologisme procedent de l'anglès. Avui, però, no pocs veïns de Barcelona han experimentat les conseqüències d'una tendència que, en posar de moda determinades zones de la ciutat, acaba per expulsar els veïns i substituir-los per classes benestants.

Mos Maiorum, un col·lectiu de teatre format el 2015 per Alba Valldaura, Mariona Naudin i Ireneu Tranis, ho fa aplicant una tècnica que ja va servir en un muntatge anterior, centrat en la temàtica de la immigració i la frontera sud d'Espanya. Era la tècnica coneguda com a Verbatim, que parteix de testimonis autèntics i els reproduïx, amb les errades, els dubtes i les vacil·lacions propis de la vida real, sobre un escenari. Aquest cop repeteixen la mateixa tècnica, però la fan servir en un espai escènic on hi cap fins i tot el públic, que amb els seus moviments i disposició, adquireix un sentit simbòlic que evoca imatges poètiques d'onades, aglomeracions i carrers, passant així a formar part de la dramaturgia de l'espectacle.

Sí, l'impacte de la gentrificació a la ciutat de Barcelona és el centre de l'espectacle on, tot i això, no falten referències a altres fenòmens similars que es produeixen en altres ciutats europees. Un espai amb pantalles a les parets que van mostrant paisatges diversos i canviants acompanya uns

Estrena de Gentry el dia 7 de juliol del 2018 a la sala Hiroshima, Festival Grec.

actors que, mitjançant els dispositius que porten, podran interactuar amb les imatges. I és que el vídeo i altres tecnologies aconseguiran que el públic quedi immers en un escenari que acull una història de ficció... on no hi ha ficció.

El muntatge va guanyar el passat 2017 el premi Adrià Gual, que concedeix l'Institut del Teatre al millor projecte d'escenificació. Una producció del Grec Festival de Barcelona, l'Institut del Teatre i Mos Maiorum. Amb la col·laboració de La Poderosa, Fabra i Coats, L'Estruch-Ajuntament de Sabadell.

Mos Maiorum és un col·lectiu de teatre format el setembre del 2015 per *Alba Valldaura, Mariona Naudin i Ireneu Tranis*. Mos Maiorum va estrenar la seva primera peça de teatre documental al Festival TNT 2016, amb producció de l'Antic Teatre i coproducció del CAET. La problemàtica de la frontera sud d'Espanya com eix temàtic i el llenguatge propi van suscitar un gran interès.

Mos Maiorum utilitza la tècnica teatral anomenada verbatim. El verbatim crea una dramaturgia a través d'entrevistes i gravacions sonores que els intèrprets reproduïxen el més fidelment possible amb totes les pauses, accents, imperfeccions i matisos, creant un efecte de veracitat que difumina a l'actor i transporta els testimonis de les gravacions, directament a escena.

Aquestes gravacions són, en el nostre cas, més de cinquanta entrevistes a persones relacionades amb el fenomen de la gentrificació: polítics, antropòlegs, urbanistes, advocats, veïnes i afectades, desnonats, activistes, hotelers, periodistes, etc... El cos d'entrevistes de Gentry s'ha construït durant un any d'investigació i recerca etnogràfica a Barcelona, Venècia i Berlín. El resultat: una hora i mitja d'espectacle on aquestes veus es manifesten a través dels intèrprets.

Un documental audiovisual permet conèixer i informar-se, però la pantalla provoca un efecte distanciador que col·loca l'espectador en una situació molt còmoda que l'allunya de la realitat que s'intenta explicar. Amb el teatre documental amb la tècnica verbatim aquesta distància desapareix i els testimonis parlen directament a l'espectador a través dels cossos dels tres intèrprets provocant així una empatia cos-a-cos i un efecte d'apropament total amb l'espectador.

L'espectacle

Mos Maiorum dóna especial èmfasi a la immersivitat de l'experiència, esdevenint necessària una aproximació no convencional al format teatral.

Després de l'èxit de la seva primera peça, el col·lectiu Mos Maiorum s'endinsa en un segon treball seguint la línia que va iniciar l'any 2015. En aquest nou viatge, el col·lectiu artístic es proposa parlar-nos sobre gentrificació, una paraula de rabiosa actualitat que ens afecta a tots i que fa urgent la necessitat d'anàlisi, discussió i reflexió en profunditat d'aquest fenomen.

Gentry, la ciutat en venda, és un espectacle de teatre documental sobre el fenomen de la gentrificació* seguint la línia artística de Mos Maiorum i aprofundint en la tècnica del verbatim. El col·lectiu Mos Maiorum utilitza el seu llenguatge propi: la recerca sociològica, el verbatim, l'audiovisual i les noves dramatúrgies. En aquest segon espectacle les intèrprets també escolten en directe testimonis recollits i els reproduïxen posant-los-hi el cos i la veu, convertint-se així en mitjans que transmeten veus en primera persona de la manera més fidel possible: sense afegits, sense artificis.

*Gentrificació: Neologisme provinent de l'anglès que denomina el procés mitjançant el qual la població original d'un sector o barri, generalment cèntric i popular, és progressivament desplaçada per una altra de major nivell adquisitiu o per una activitat comercial més rendible

Espai i públic

La disposició en l'espai dels espectadors és una part essencial de la nostra dramaturgia, ja que a Gentry l'espectador també se sent interpel·lat de manera física. El públic no és un agent passiu i, tal com passa en les nostres ciutats gentrificades, és convidat a moure's o expulsat del seu lloc per ser recol·locat en un altre. En definitiva, l'experiència de l'espectador és total: intel·lectual i somàtica. Aquesta manera de tractar la disposició del públic col·loca a l'espectador en una actitud activa.

L'espai juga un paper essencial en aquest sentit: l'espectador entra en un espai central que remet a l'àmbit museístic. El rodegen quatre grans pantalles on es projecten imatges de la ciutat, dades estadístiques, noms de testimonis, paisatges urbans en loop, etc... Aquestes pantalles aconseguen l'efecte immersiu que es busca i col·loquen a l'espectador al centre de l'acció.

L'espai escènic, on també està situat el públic, consisteix en una sala buida amb 20 cubs repartits per l'espai de forma concreta, que després aniran movent-se. Aquests cubs són l'objecte clau per donar la sensació al públic d'estar en una sala de museu. La gent s'hi podrà asseure, però no tothom, ja que es vol provocar que l'espectador es vagi movent al llarg de l'obra. Al llarg de l'espectacle s'aniran suggerint moviments al públic, i les projeccions acompanyaran aquests desplaçaments transformant l'espai. Les pantalles reflecteixen imatges de carrers, barris, interiors de cases, despatxos, ubicant l'espectador entorn dels testimonis entrevistats.

Link a Clip

<https://vimeo.com/289486926>

Teaser

<https://www.youtube.com/watch?v=-k-v-uU-AvA>

«No hace falta que nos vayamos porque nos echan. Si no sabes de qué estoy hablando es que no vives en Barcelona.»

Elisa Díez

Fitxa artística

Investigadors,
creadors i intèrprets

Alba Valldaura
Mariona Naudin
Ireneu Tranis

Dramatúrgia

Marc Villanueva

Mirada externa

Mònica Almirall

Espai escènic

Clàudia Vilà

Disseny de vestuari

Adriana Parra

Imatge i vídeo

Ventura López Kalász

Disseny de so

Ventura López Kalász

Il·luminació i cap tècnic

Pol Queralt

Producció

Anna Bohigas

Comunicació

COSMICA

Anna Aurich

Co-Producció

Festival GREC

Institut del Teatre

Amb el suport de

La Poderosa

Fabra i Coats

L'Estruch de Sabadell

Currículums

Alba Valldaura

Actriu llicenciada en interpretació d'art dramàtic i postgraduada en educació en el teatre per L' Institut del Teatre de Barcelona.

Comença la seva trajectòria d'estudis teatrals el 2005, combinant-ho amb el treball d'actriu en companyies infantils i d'àmbit familiar com; Pentina el gat, l'empresa GAAC de Terrassa i País de Xauxa.

En el 2010 col·labora en la producció Garatge d'Or de la companyia alemanya Familie Flöz.

En el 2011 treballa com actriu en l'obra "Un mes al camp" de Turguenev al Teatre Nacional de Catalunya. El mateix any debuta al Liceu de Barcelona en l'òpera "Ariadne et Barbe blue".

Durant 2012, realitza una obra de creació pròpia basada en la història de la seva àvia "Iaia, memòria històrica", la qual segueix presentant actualment per diferents llocs d'Espanya.

Durant l'any 2016-17, treballa dins el projecte Mos Maiorum estrenat en el festival TNT 2017 de Terrassa, el mateix any es presenta al festival GREC de Barcelona i al Festival IDEM de Madrid.

Mariona Naudin

Intèrpret, creadora i directora escènica. S'ha format a Espanya, Argentina i Alemanya i és llicenciada en Interpretació de Gest (Institut del Teatre de Barcelona). Actualment compagina la seva feina artística amb estudis d'Antropologia Cultural a la Universitat de Barcelona.

Ha treballat per a coreògrafs i directors com Xavier Le Roy (Retrospectiva, de Xavier Le Roy. Fundació Tàpies 2012), Roger Bernat (Numax-Fagor-Plus, Internationales Bürgerbühnenfestival Theater Freiburg) o Arantxa Martínez (The Present, Tanz im August, Berlín), entre d'altres. Tanmateix, ha desenvolupat treball en solitari i peces pròpies: VIP, homenaje a Severiano Naudin (Premi del Jurat a Festival 100º Berlín 2013, Hebbel am Ufer Theater), Una família balla (Festival TNT, 2015), Una família balla segona part (Antic Teatre, 2017), Kopfkinò (Festival Sâlmon, Festival Escena Poblenou 2016).

També forma part del col·lectiu Mos Maiorum, amb qui han creat l'obra de teatre documental homònima que va ser estrenada amb gran èxit al TNT 2016.

Durant l'any 2016 va ser artista resident al Graner i actualment és membre del col·lectiu ARTAS, vinculat a l'espai de dansa i creació La Poderosa.

El seu treball és heterogeni i abraça diversos llenguatges: dansa, teatre documental, text, site-specific. Així mateix, les seves creacions es nodreixen de disciplines que també provenen de l'àmbit social com la història o l'antropologia. L'interès central de la seva recerca parteix de la voluntat de trobar un format ideal pel contingut, d'inventar i construir nous dispositius que permetin materialitzar escènica la necessitat primera, el contingut. En definitiva, trobar una manera pròpia i adequada per a posar en escena el que hom necessita dir-li al món.

Ireneu Tranis

Actor nascut a Barcelona el 1984 i llicenciat en art dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona en l'especialitat de gest i objectes.

Ha treballat al Teatre Nacional de Catalunya amb directors com Georges Lavaudant, Carles Santos i Jordi Oriol i ha actuat en diver-

sos espectacles dirigits pel Pep Pla i Marta Carrasco. També ha treballat a “La Riera”, de TV3, i “Ciencia Forense” de RTVE.

Creador d’espectacles com “El Venedor d’Històries” o “Mos Maiorum” (Premi Caravana de Tràilers 2017) estrenats al Festival TNT i representats per Catalunya i Espanya.

També és membre de la companyia Patricia Palomares amb la que ha creat l’espectacle ANEBODA the show guanyadora el 2017 de la gira pel circuit de teatros alternativos d’Espanya.

Actor en diversos espectacles d’en Joan Arqué com “El Baró dels Arbres” (temporada al Teatre Lliure) o El Comte Arnau, compartint escenari amb els Bufa&Sons, Pepino Pasqual o Roger Julià.

També és violinista col·laborador en grups musicals com Arthur Caravan, Verd Cel, IX, Jalea Real o Fratelli la Strada.

Marc Villanueva

Nascut a Barcelona. És titulat superior en Art dramàtic a l’Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona, en l’especialitat de Direcció escènica i dramatur-

gia, i graduat en Estudis Literaris a la Universitat de Barcelona.

És autor i director de *Sous la plage* (Premi de Producció de la Sala d’Art Jove i finalista al Stückemarkt de Berlín), espectacle creat conjuntament amb Gerard Valverde i Mohammad Bitari, i estrenat a la darrera edició del Festival TNT, després de ser seleccionat pel programa de residències del Frankfurt LAB (Frankfurt am Main) i del Bòlit Centre d’Art Contemporani (Girona). Mostrat, entre altres, a la Sala Beckett, al Festival Cabanyal Íntim i al Festival Grec Pro.

Treballa com a dramaturg independent en diversos projectes escènics, especialment en peces de dansa o de creació col·lectiva, com *Bats&Clubs* (interdisciplinari, dir. Gerard Valverde, MACBA/ XI Festival Shakespeare), *An angel at my table* (dansa, cor. Dani Fernández, Institut del Teatre), *Avenida Paradise* (dansa, cor. Javier Guerrero, El Graner/ Museu de Cultures del Món), *Nightmares of a Nation* (site-specific, amb Marike Splint, Uferstudios Berlín), o *World of Wolves #0.1* (creació, dir. Nuria Legarda, El Graner/ Festival Grec).

Ha estat guardonat amb una beca Agata Baum de Bernis per

a artistes i gestors culturals del Goethe-Institut i ha col·laborat en diversos projectes de la companyia Rimini Protokoll, com *Truck Tracks Ruhr* (Ruhrfestspiele, Recklinghausen) o *Brain projects* (Deutsches Schauspielhaus, Hamburg). Ha format part de l’Internationales Forum en la darrera edició del Theaterreffen de Berlín.

Actualment col·labora al workshop amb persones refugiades organitzat per la Sala Beckett.

Ha estat admès al màster de recerca escènica *Angewandte Theaterwissenschaft* de la Universitat de Gießen, i guardonat amb una beca de postgrau europeu de La Caixa per cursar-lo.

Clàudia Vilà

Barcelona 1987, s’ha llicenciat i ha treballat d’escenògrafa i artista de circ. Durant els estudis d’Escenografia a l’Institut del Teatre va fundar juntament amb d’altres artistes la companyia de teatre-varieté *Cabaret Incívic* on hi actuà com a trapezista. El 2009, es trasllada a Berlín on segueix estudiant espai i vestuari a la UDK (Universitat der Künste de Berlín).

Al 2010 entra a formar part de la companyia de teatre *Family Flöz*. El mateix any treballa en dos espectacles dirigits per Jordi Vilà com a ajudant de direcció i com a escenògrafa (*La senyoreta Florentina de Mercè Rodoreda*). El 2011 començà els estudis de circ i teatre a l’Etage, Escola de Teatre i Circ a Berlín, i el desembre d’aquest mateix any entrà a formar part de l’obra de teatre “*Kill your Darlings*” dirigida per René Pollesch a la Volksbühne de Berlin. El 2013 realitza els estudis superiors de circ a l’Escola Nacional de Circ de Rio de Janeiro, Brasil i inicia el projecte com a performer anomenat *Je-Me* dins del marc Festival TNT de Terrassa. Durant l’any 2015 comença a treballar al departament de disseny a IKEA Badalona i treballa com a escenògrafa en el musical *Guapos&Pobres* al Teatre Goya. El 2016 realitza els estudis de Direcció d’art a l’Escola de Cine i Televisió de la Habana (Cuba) i comença a treballar amb el director d’escena Raimon Molins (*Trilogia de la Imperfecció*) i el col·lectiu *Mos Maiorum*.

Prensa escrita

El periódico

<https://www.elperiodico.com/es/ocio-y-cultura/20180706/mos-maiorum-gentrificacion-escena-6929444>

El país

https://cat.elpais.com/cat/2018/06/25/cultura/1529936660_643952.html

El punt avui

<https://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1429075-a-vol-d-ocell.html>

La vanguardia

<https://www.lavanguardia.com/cultura/20180703/45612771992/teatro-politico-social-festival-grec.html>

Revista godot

<http://www.revistagodot.cat/el-mon-es-com-un-taulell-per-jugar-i-fer-diners-amb-els-drets-fonamentals-de-les-persones/>

Recomana.cat

- Gentry es un montaje imprescindible para todos. Que debería estar toda una temporada en cartel para que todos los colegios e institutos del país pueda venir a verlo y poder abrir un debate a posteriori. Dicen que la esperanza es lo último que se pierde, ¿no?
- No hace falta que nos vayamos porque nos echan. Si no sabes de qué estoy hablando es que no vives en Barcelona. En esa Barcelona de Posa't guapa postolímpica que nos estamos comiendo con patatas. De esa que vive cara a la galería, y que expulsa a sus habitantes a vivir qué se yo dónde porque es imposible pagar un piso (de alquiler, de compra mejor ni hablamos) con los sueldos basura que tenemos. **Elisa Diez**
- Aquesta vegada, els tres actors han estat més honestos. Perquè han construït un dispositiu que construeix algunes caricatures de la realitat en pocs moviments però, a més, han ofert la possibilitat a què la gent parli, en una mena de postfunció assembleària. **Jordi Bordes**

Contacte

**Camí Ral, 137
08390 Montgat**

**Tel. +34 635 106 006
+34 699 365 563**

mosmaiorum.teatre@gmail.com

www.mosmaiorum.info